

פרוטוקול מס' 137

מישיבת ועדת הכלכלה
מיום ה' ט' בכסלו תשל"ו - 13.11.1975 שעה 10.30

נכחו:

חברי הוועדה: י. מודעי - היו"ר
י. יודין
ש. פרנק
נ. קצב
י. שערי
מוזמנים: ד. קולני - משרד התיירות
א. חביב - " "

מזכיר הוועדה: י. פלקסר

היועץ הכלכלי
של הוועדה: ד. לב

רשמה: ש. ז"ק.

סדר-היום: חוק שירותי תיירות תשל"ג-1972.

היו"ר - י. מודעי:

פנתו את הישיבה.
אנחנו עוברים לסעיף 9(ב), ואם חברי הוועדה רוצים לרענן את זכרונם, הם יוכלו לעשות זאת על-ידי קריאה בעמוד מס' 4 בדפים הלבנים שקיבלנו. בדפים אלה אנחנו יכולים למצוא את הנוסח המתוקן כפי שנתקבל בישיבה הקודמת - זה אמור לגבי סעיף 9(א).

ד. קולני:

קורא סעיף 9(ב).
בעצם הסעיף חוזר על הסמכויות שיש היום למשרד התיירות ולא לה משרד החבורה. למשל: אם משרד תיור מסויים מפעיל מספר סיורים נדרש ממנו מינימום של מספר כלי רכב בהתאם למה שנקבע בתקנות: א) כדי שאפשר יהיה להחליף אוטובוס במקרה שאוטובוס אחד מתקלקל בזמן; ב) שתהיה אפשרות לתאימה לפי מספר הסיורים - אלה הן המטרות של הקביעה הזו.
החלק השני של הסעיף דן בכך אם משרד הסיורים יארגן סיורים בכלי שיט או טיס - אלה הם דברים הנמצאים בסמכותו של שר החבורה.

י. יודין:

אני מבין את הצורך בסעיף זה. אבל חסר לי כאן משהו, ואולי זה מופיע במקום אחר; אני הייתי רוצה לדעת מהי האחריות הפלילית, ואם בכלל ישנה אחריות פלילית בצורה זו או אחרת שסובך מורשה לטיולים, בניגוד למצופה ממנו העמיד לרשות התיירים אוטובוס פגום, כפי שזה קרה לפני מספר חודשים, כפי שהזכר שהיתה כאן החזקה בלתי תקינה. בזמן שמקרים כאלה גרמו נזק כל ישוער. האם החוק אומר משהו בעניין זה?

ד. קולני:

אינני יודע אם אני מוסמך להשיב על השאלה, כי הקינותם של כלי הרכב - דבר זה נמצא בסמכותו של שר החבורה, כי הכלי נבדק על-ידי משרד החבורה הן בבדיקות תקופתיות והן על-ידי מתן רישוי שנתי. אנחנו דאגנו להסדיר את פעולה משרדי התיור ואמרנו שלא יינתן רישיון אם לא עמדו בתקנות של משרד התיירות גם אם הם עומדים בתנאים של משרד החבורה. אולם, אינני יודע אם סמכות כזו תינתן למשרד התיירות הוא יוכל לקיים את הדיקות.

אשר לגבי סוגם ומספרם - הידע שלנו הוא מתוך הניסיון שיש למשרדי תיור בעולם ומהו המינימום כדי לאפשר שירות חקיין. עד היום קיימו משרדי התיור סיורים בכל הארץ ונקבע שהמינימום הוא 25 אוטובוסים. אבל, למשל, לאיזור אילת המינימום הזה אינו מתאים. (היו"ר - י. מודעי: מדוע שלא ייאמר שהמינימום לא ירד ממספר מסויים?) הדבר תלוי בהיקף הדרישה לסיורים ומספר המסלולים ומספר הסיורים. מכאן שאי-אפשר לקבוע מספר אחיד לכולם.

אשר לסוגם - אנחנו דורשים שבסיורים המחיימים לאורך הירדן האוטובוסים יהיו עם מיזוג אוויר; או אם הסיורים הם למדבריות - אנחנו דורשים שהאוטובוסים יהיו עם הנעה קידמית - זה לגבי סוג הרכב.

י. יודין:

אני מתפלא מאד על משרד התיירות. אני הגשתי שאילתה בכנסת בעקבות האסונות שהיו לאוטובוס תיירים וקיבלתי תשובה שבשביל זה קיים משרד החבורה. אזי, באופן פורמאלי זה בסדר. אבל למשרד התיירות צריך להיות עניין שלתיירים יינתן שירות בטמפרדורה גבוה יותר; אם כי הייתי רוצה ששירות כזה יינתן גם לכל תושב. אבל אם אי-אפשר, אנחנו חייבים לגלות עניין רב יותר לגבי תיירים - זה צריך להיות

י. יודיק:

ענינו של משרד התיירות לדאוג לתקינותם של כלי הרכב; אם כי הייתי רוצה שידאגו לתקינותם של כלי הרכב לגבי כל אדם. אבל לנגד עינינו קרו מספר אסונות לתיירים, לכן, נדמה לי שבהזדמנות זו ניתן היה לגלות קצת יותר ענין במה שנעשה בשטח זה.

ישנם משרדים להשכרת כלי רכב - שם אין מסתפקים בבדיקה הד-שנתית של כלי הרכב, אלא הם חייבים להחליף את כלי הרכב כל 2-3 שנים. מדוע לא להבטיח תנאי בטיחות מעל לפטנדריד לגבי תיירים, וכאן הוא יכול להעלות את הרמה על-ידי-כך שהבדיקות של כלי הרכב הישנה הכוונות יותר ושהרכב לא יהיה בעל וחק יותר ממספר שנים מסויים. אם דואגים לפטנדריד של מיזוג אויר וכסאות מתאימים, מדוע אי-אפשר לדאוג לבטיחות המכונית - אני מאד ממליץ על כך.

היו"ר - י. מודעי:

אני בשום פנים אינני משיים שאנחנו בתקנות הללו, בחוק הזה, אנחנו כשליחי ציבור נדאג יותר למבקרים בארץ מאשר לתושבי הארץ. אני יכול להבין שעלינו לדאוג לנוחיות המבקרים, אבל לא לגבי הבטיחות.

אולם לי מפריע הכפילות הרשומה כאשר יש צורך לווסת את הסוג והמספר. אני יודע שמשרד התחבורה אינו יכול לטפל בעניינים ספציפיים, ובכל זאת נאמר כאן "השר רשאי בהסכמת שר התחבורה". אני הייתי מציע לכתוב בסעיף 9(א): "לא יציע סוכן נסיעות. . . אלא אם השר אישר מראש את הטיור, ואת סוגם ומספרם של כלי הרכב". ואז לא יהחילו שני שרים לטפל באותו ענין וזה לא יהיה תלוי זה בהסכמת זה. אני מציע זאת מתוך הנחה שזו היתה כוונת המשרד.

ד. קולני:

משרד התחבורה טען, ובצדק, שעליו לווסת את מספר כלי הרכב הציבורי והפרטי בארץ. לכן, אי-אפשר להוציא את משרד התחבורה מהתמונה. . . (היו"ר - י. מודעי: משרד התיירות יקבל אישור ממשרד התחבורה). המדובר לאו דווקא בטיירות של חו"ל, אלא מטפל בכך אחד המשרדים המיועד לכך. לכן, כל הענין מקבל פיקסה נפרדת.

היו"ר - י. מודעי:

אולם, אני לא שיניתי את המושג, אני מציע שהסעיף הזה יוכלל בסעיף 9(א): "לא יציע משרד לתיור או סוכנות נסיעות ביצוע טיור באיזור. . . אלא אם השר אישר מראש את הטיור, את סוגם ומספרם של כלי הרכב". אז יש לך כל מה שאתה רוצה ואין צורך לערב את שר התחבורה, כי משרד הטיור לא יוכל להציע אותם כלי הרכב שמשרד התחבורה לא אישר; ואינני רואה מה יתן הכנסת שר התחבורה בסעיף נפרד. נוסף לכך, אפשר לומר את הדברים במכלול רחב יותר. אינני רואה מדוע זה מפריע לכם.

ד. קולני:

אני אינני יכול לתת את הסכמת שר התחבורה. אולם, משרד התחבורה טוען שאם יש מפעל המוביל אנשים בכמות של כלי רכב - הדבר צריך להיות בידי משרד התחבורה. להיפך הדבר נמצא בחוקי משרד התחבורה ובחוק פיקוח על מיצרכים ושירותים וההסכמה שתבוא היא להסדיר את ענין משרדי הטיור ואת הפיקוח על תקנות כלי רכב, אלא שמשרד התחבורה מארגן את זה בצורה אחרת. מארגני הטיורים יהיו בפיקוח משרד התיירות.

היו"ר - י. מודעי:

כרגע ישנן סמכויות לגבי כלי רכב של משרד התחבורה. . . (ד. קולני: נכון!) הסעיף איננו מקנה סמכויות למשרד התחבורה אלא רק למשרד התיירות. האם הסמכויות הניתנות למשרד התיירות

היו"ר - י. מודעי:

לגבי הסיור עצמו הן ממילא מבבילת קיום איזה שהוא סיור, אלא על-על-בלי הרכב סוגם ומספרם שאישר משרד התיירות ומשרד התחבורה יצא מהענין, כי הכלי ניתן למשרד התיירות.

ד. קולני:

לי אין התנגדות בקשר לבעיות סוגם ומספרם של כלי הרכב. אבל עדיין נשארה הבעיה של הסיפא והוא האלמנט של הסכמת שר התחבורה - זו סמכותו.

היו"ר - י. מודעי:

בסעיף זה ישנה מיגבלה של החזקת כלי רכב במשרד תיור, שם מטבע הדברים אין שר התיירות יכול לתת הסכמתו בלי שר התחבורה, כי שר התחבורה הוא הרשות שנותנת להחזיק כלים, וזה לא מה שאתה מבקש. אתה מבקש לתת סמכות לשר התיירות לרישוי בכלים שמשרד התחבורה ייאשר לו. אין מפעל שמשרד התיירות יתן לו להחזיק כלים; הוא רק יכול לאסור סיורים בכלים אלה. לכן, אני מציע את הנוסח האחרון שר התיירות לא יוכל לאשר סיורים אם הוא חושב שכלי הרכב שאישר משרד התחבורה אינם מתאימים.

ד. קולני:

בהצעת החוק הממשלתית נאמר שמשרד התחבורה יתן רישיון לכלי רכב שיציע נסיעה לסיורים - יש פה סמכות נוספת לשר התחבורה וגם לשר התיירות, כי אם משרד תיור פלוני, לפי הבנייה מסוימת, רוצה להפעיל כך וכך כלי רכב לפי סוגם ומספרם - הרי גם בנקודה זו יכול שר התחבורה להגביל ולומר שאין לו מספיק כלי רכב, נניח, והדבר מכוון למנוע קשיים. ומכיון שזהו חוק מאוחר יותר שיתן סמכות רק לשר התיירות, וקובע חוק מאוחר יותר. אזי, יוצא שר התחבורה מן הנושא ולא יוכל להגביל ולקבוע דבר בענין כלי הרכב שאותו משרד סיור מפעיל, כי שר התחבורה מוסת בארץ את מספר כלי הרכב וקובע לגבי המערכת של כלי הרכב המסיעים נוסעים ברכב ציבורי.

היו"ר - י. מודעי:

האם אין אפשרות לשר התחבורה לעשות זאת בחוקים שלו? הוא יכול לדאוג לכך בחוקים שלו. אשר לחוק מאוחר יותר ומוקדם יותר - אני מציע להקנות לשר התיירות את הסמכות לאשר או לא לאשר סיורים בכלי רכב שאישר שר התחבורה. אשר לענין שחוק מאוחר יותר מבטל חוק מוקדם - מה הקשר?

ד. קולני:

משרד התחבורה עוסק רק ברישוי כלי רכב וכלי רכב ציבוריים והדבר נמצא בחוק שירותים ומיצרכים בסעיף 70 ו-71 המדברים על קביעת קווים לשירותים ציבוריים. אבל כיון שכאן מדובר על מפעל ספציפי וזהו חוק מאוחר יותר המדבר על מתן רישוי למשרדי תיור בדבר מספרם וסוגם של כלי הרכב - הרי זהו אחד הענינים שהשאירו לשר התחבורה.

היו"ר - י. מודעי:

אמנם בסעיף 9(ב) לפי הצעת החוק נאמר שממליצים לתת סמכות לשר התיירות בהסכמת שר התחבורה לקבוע את מספרם וסוגם של כלי הרכב וכלי השיט והטיס שימשו את משרד הטיור שאותם אישר שר התחבורה. אני מביין שזוהי הסמכות המחוייבת להנתן לשר התחבורה, כפי שזה ניתן לגבי אמבולנסים, למשל. אולם, אני בכל זאת מציע לתת את הסמכות לשר התיירות לאשר, או לא לאשר סיור בכלי רכב שקיבלו את אישורם ממשרד התחבורה ואינני

היו"ר - י. מודעי:

רואה את הרלוונטיות שהדבר מותנה בהסכמת שר התחבורה. אבל המשלה רוצה לעשות כאן "קב" זיל".

י. שערי:

אני מבין מקריאת הסעיף שהוא איננו בא לתת לשר התיירות לקבוע את הדברים, אלא רק לגבי סוגם ומספרם של כלי הרכב במשרד לתיור. נניח, שמשרד התיור מבקש מספר מסויים של כלי רכב כאשר משרד התיירות חושב שהוא יכול להסתפק בפתוח. אבל אותו משרד תיור רוצה להשתמש בכלי רכב אלה למטרות אחרות. כן הדבר לגבי סוגם של כלי הרכב. למשל: אם משרד התיור רוצה להשתמש במיניבוסים ושר התיירות יכול לאשר לו זאת, או לא. כן הדבר לגבי סוג הפסילים באוטובוס, או מיזוג אויר. (י. מודעי: אולי הסכים לכתוב "מספרם המינימלי"?); או אם מישור בונה בית-מלון ומקבל הלוואה בתנאים מועדפים ומקום אולמות לחתונות במקום אולם אחד שישרת את התיירים; או יתכן גם ניצול כלי הרכב על-ידי משרדי התיור לקשר בין בתי-המלון, או לקשר בין הל-אביב והרצליה, נניח. אזי, אנחנו אומרים בחוק זה שאם אותו משרד תיור רוצה לקבל על-צמו את התפקיד של הסעת תיירים הוא זקוק למינימום מסויים של כלי רכב והמדובר כאן במספרם וסוגם. למשל: יכול גם משרד תיור להגיד שהוא לקח משאית להולכת תיירים - משרד התיירות יכול לאסור זאת.

היו"ר - י. מודעי:

סמכות זו אפשר להקנות לו. אולם כוונתי להקנות לשר סמכות זו רק כאשר המדובר בענייני התיירות, אבל לא בקשר לאינבנטר של אותה חברה, או אילו משרד תיור.

י. שערי:

יש גארץ עניינים של התחבורה הציבורית - זה לא מעניינו של שר התיירות לטפל בכך. שר התיירות צריך לתת הסכמתו רק אם כלי הרכב משמשים את צרכי התיירות, אבל לא דברים אחרים, כי בסופו של דבר אותו משרד תיור יכול להקים איזה שהוא קשר בין-עירוני - כאן צריך לקבוע שר התחבורה ושר התיירות אינו יכול לתת כיסוי לדברים אחרים, אלא רק לצרכי תיירות; כלומר, אני כשר התיירות אחראי לנושא זה ואז הוא יכול להגיד למשרד התיור אתה לא צריך יותר כלי רכב מאשר כך וכך, ואם אתה רוצה להשתמש בכלי הרכב לדברים אחרים - אני לא נותן את הכיסוי הזה.

היו"ר - י. מודעי:

אני מסכים למה שאתה אומר. אבל לשם כך לא צריך לומר איזה כלים יהיו באותו משרד תיור, אלא רק איזה כלים דרושים לאותו סיור נתון. כלומר, זה בא לומר שהסיור יתבצע בתנאים אלה ואלה. (י. שערי: זה בא להגן על משרד התחבורה שלא ישתמש בכלים האלה). אולם, קיים נוהג בוועדה שאם איננו מגיעים להסכמה מלאה - אנחנו משאירים את הסעיף פתוח וכך הדבר לגבי סעיף זה.

אולם, הועלתה כאן גם הצעתו של חבר-הכנסת יודין להרחיב את הסמכות הציבורית שניתנת בסעיף 9(ב) ולקבוע לא רק לגבי מספרם וסוגם של כלי הרכב, אלא גם לגבי תקינותם.

י. יודין:

אני רוצה להרחיב את החובה של משרד התיירות לפי אותו עקרון המופעל לגבי בתי-המלון, כפי שהיינו עדים לכך השבוע כאשר בוטל הרשיון של מלון "לרום" לקבל תיירים, כי אם המדובר בתושבי ישראל מטפלים בהם משרד הפנים הדואגים לתקינות המבנים, או

י. יודין:

אם מדובר במסעדות - שומר על בריאות הציבור משרד הבריאות. כאשר מדובר בתיירים - ישנה הרשות בידי משרד התיירות לטפל בכך. בכל העולם ישנה גישה ספצימית לגבי אנשים ספציפים ויש צורך בהשומת לב מיוחדת לגבי התיירים, כי הוברר, למשל, שתקינות הרכב המשרת התיירים אינה בה גבוהה וקורה אסון, אין זה ענין של ביש-מזל, אלא אי-השומת לב. כמובן שאינני רוצה ששר התיירות יעשה בדיקות למכוניות. אבל יש לקבוע שאם כל הושבי הארץ בודקים את רכבם אחת לשנה, הרכב המשרת את התיירים ייבדק כל 3-4 חודשים, כי אני רואה בזה אותו עקרון לגבי טיפוח התיירות הן בקשר לסוגי בתי-המלון והן בקשר לרכב המשרת את התיירים; וזאת בעיקר לאחר שקרו אסונות.

זה יהיה מסוג הטעימים שאנחנו נחזור אליהם.
אנחנו עוברים לסעיף 10.

היו"ר - י. מודעי:

ד. קולני:

הסעיף הזה בא לתת אישור לדבר הקיים היום בתקנות והוא ענין סמל התיירות הניתן למפעלים שנמצאו מתאימים לפי קריטריונים מסוימים לשרת את התיירים. דבר זה בא להחליף את סידרת הצווים לגבי שירותים הניתנים "פרופר" לתיירים, כמו: בתי מלון, או חנויות למזכרות לתיירים ששם ניתנת סמכות למשרד התיירות לקבוע בענין ידיעת שעות זרות, או חנויות מומלצות על-ידי משרד האוצר תוכלנה לקבל מטבע זר - דבר זה נותן מעמד למפעל מסויים כאשר על מפעלו מופיע הסמל הזה. חנויות אלה צריכות לעמוד במבחן של טיפול הוגן בתייר וביוון המוצרים. מכל מקום, סעיף זה בא להסדיר את הדברים הקיימים היום בצו.

היו"ר - י. מודעי:

הערה 1) נוגעת לניסוח ואני מציע לכתוב: "השר רשאי, בדרך שייקבע בתקנות, להעניק לשירותי תיירות, וכן למפעלים ושירותים אחרים לפי בקשתם, תואר, ציון או סמל של עסק מאושר", כי אחרת לא ברור איך נוציא בסיפא ציון או סמל.

הערה 2) "ורשאי הוא להסדיר את אופן השימוש בתואר" - בעיני זה איננו נראה, כי זהו פתח פתוח מדי, כי מחר יכול שר התיירות לחלק גם כסף לבעלי התארים, או להעניק כל מיני הטבות?

ד. קולני:

גם היום השר נותן תמריצים, אם כי אין זה מכוח סעיף זה. אבל כאן לא מדובר על העדפות פתם, אלא הטבות לגבי עסק לפי קריטריונים שהוא ממלא. אמנם, לא מן הנמנע שזה איננו נובע מהסעיף הזה.

היו"ר - י. מודעי:

אני רוצה שלא מכוח הסעיף הזה הוא ישחמש בכך, ואם זה רק ענין של סגנון, נעבור לסעיף 11(א).

ד. קולני:

סעיף זה הוא העתק מחוק הפיקוח על שירותים ומיצרכים ומחוק הליכי מסחר ששם כתוב: "הותנו בתנאים וברשיון...". גם סעיף 12 של הצעת החוק שלפנינו מדבר על כך ויתכן שצריך יהיה לדון בכך כאשר נדון בסעיף 12.

היו"ר - י. מודעי:

אני באמת מציע שנעבירו את סעיף 11(א) לסעיף 12,
כי כאן מקומו לא יכירנו. אבל מה פירוש הדבר?

"ורשאי הוא לעשות זאת?"

ד. קולני:

אני מסכים להעברה לסעיף 12.
אשר לשאלה "ורשאי לעשות זאת" - זוהי הסדרה
כוללת של הענין, ויש לזכור שההסדרה צריכה להעשות באישור ועדת הכלכלה של הכנסת.

היו"ר - י. מודעי:

מה פירוש הדבר בסעיף 11(א) "או לענין מיוחד".
האם זה אומר שאם מישהו רוצה לקבל דרגה מטויימת

הוא חייב לעשות זה וזה?

ד. קולני:

לפי החוק הקיים היום, חוק הפיקוח על מיצרכים
ושירותים ישנם צווים כלליים וצווים אישיים,
וכאן זה מכוון פחות או יותר לצו אישי. אני הייתי אומר שפה הכוונה לשיקול
הכלכלי ודווקא עכשיו אפשר לומר שענין התיירות הוא ענין כלכלי.

היו"ר - י. מודעי:

האם באמת הכוונה שהשר יוכל להוציא צו אישי
שיוכל "לאסור", לחייב, להגביל, או להיפך,
כל מה שהוא רשאי לעשות לפי חוק זה", כלומר, במקום אחד לתת הגדרה של סוגי
כלי הרכב ובמקום אחר - לא. לכן, אולי יש מקרים שאינם מצדיקים שאנחנו ניתן
לשר התיירות סמכות כזו?

ד. קולני:

אני חושב שלא צריך לתת את האפשרות לפטור את
הפטורים. יתכן ויש מקרים ספציפיים המצדיקים
פטור. אבל אין הצדקה לתת את הפטור לכלל. כאן אפשר להביא את ענין הפיקוח של
בג"צ ובמקרה של הפליה היא לא תעמוד במבחן הביקורת של בג"צ, כי האיש אינו יכול
לפעול בשירות.

י. יודין:

אני מניח שישנם סעיפים דומים בחוקים אחרים
לגבי סמכות שרים אחרים, כן אני מניח שישנם
תקדימים משפטיים - האם היועץ המשפטי יוכל להביא לנו דוגמאות?

ד. קולני:

כל הענפים, עשרות ואם לא מאות מוצרים הכלולים
בחוק הפיקוח על מיצרכים ושירותים קשורים
בכך. אמנם לא בדיוק כך. אבל הכללי של הרישא, וזה חל גם על ענפי התיירות מכוח סעיף
זה, כלומר, כל מה ש"השר רשאי להסדיר ולהתנות ברשיון כללי או מיוחד" - זה
נמצא בחוק הפיקוח על מיצרכים ושירותים.

היו"ר - י. מודעי:

אני מעז לומר שאינני מכיר בחוקים שלנו ביטוי
האומר "או לענין מיוחד". כלומר, לאחר שהוא מכסה
את סוגים, הדרגות, הסניפים וכל הקבוצות הנכללות בהגדרה הקודמת ניתנת סמכות
לשר לגבי "ענין מיוחד". אני רוצה להציע שאנחנו נמחק ביטוי זה, כי הרי כבר
נחנו לשר את כל אמצעי הפיקוח הנובעים מיכולת הפעולה הספציפית. עכשיו באים זמבקשים
לתת לו סמכויות משלימות לגבי "ענין מיוחד", כי הרי אם ישנו איזה שהוא סעיף
שלא התכוונו לתת לו סמכות - עכשיו באים זמבקשים זאת.

אני מציע שלפני שאנחנו מציעים את החצעה למחוק
את המלים "או לענין מיוחד" נציג משיד התיירות

י. יודיץ:

יוועץ במשרד.

אני חושב שבשיתח עם השר אני אוכל לשכנע אותו והוא
יסכים למחוק מלים אלו.

ד. קולני:

הרישא של סעיף 11(א) העברנו לסעיף 12 ועוד מעט
נגיע אליו. עתה אנחנו עוברים לסעיף 11(ב).

היו"ר - י. מודעי:

לשם מה הוא דרוש?

גם הסעיף הזה מועתק מחוק השירותים והמיצרכים, ואחז
דוגמה לשם מה דרוש הסעיף. נניח שהוצא צו סגירה
של בית-מלון, הרי לפי ההוראות המשלימות יש לדאוג לאותם התיירים שכבר מתאכסנים
במלון שיקבלו מלון במקום אחר. בהוראה נוספת נאמר שכל אדם שכבר הזמין מקום
ולא יוכל להתאכסן באותו מלון, יש להזמין לו מקום אחר - אלה הן הוראות לרואי
והוראות משלימות על דרכי אכיפה וביצוע הסמכויות.

ד. קולני:

למשל: 200 תיירים הזמינו מקום מראש והם עדיין
יושבים באמריקה וקרה מה שקרה עם מלון "לרוס".
יכול בעל המלון להגיד לשר התיירות: אתה סגרת לי את המלון תודיע על כך לאנשים.
למעשה, אריך להודיע על כך בעל המלון. אבל אין כל בסיס חוקי לעשות זאת, אלא
אם אתה מציע משהו כללי.

י. יודיץ:

השר רשאי לסגור את המלון - יש לו "סמכויות"
לכך לפי חוק זה, לרבות דרכי אכיפתן של ההוראות"

היו"ר - י. מודעי:

הללו.

אנחנו עוברים לסעיף 12 - היכן תרצו להכניס

או הרישא של סעיף 11.

בסעיף 12 יש לכתוב: " . . . לתיתו או לחדשו, או
להתנותו בתנאים . . . התנאים מתי ניתן

ד. קולני:

לבטל רשיון קיימים גם היום והדבר פועל כבר מספר שנים. שאלו כאן לגבי תקדימים -
דבר זה קיים במספר ניכר של חזקים במקרה ונשתנו המסיבות על-פיהן ניתן הרשיון!
זה לגבי סעיף 12(א)(1). סעיף קטן(2) - ברור. סעיף קטן(3) - כאן אני רוצה לחזור
למצב הקיים היום לגבי קבלת רשיון. במקרה וישנן תלונות לגבי איזה שהוא מורה דרך
על החנהגות לא מתאימה - הדבר מובא לדיון לרשות מוסמכת שהיא מועצה ציבורית
שבמפתח צריך מורה הדרך להופיע. מועצה ציבורית כזו דנה בעניני אתיקה וקובעת אם
יש לנקוט באיזה שהם צעדים. (היו"ר - י. מודעי: אבל פה לא כתוב שדבר זה נעשה
על דעת השר, או על דעת המועצה המייעצת). גם היום קובעים את הדברים בצו הן לגבי
סוכן נסיעות או בתי מלון והדיון בענינים אלה מחקיים בפני המועצה המייעצת, וכמעט
תמיד פועלים לפי המלצותיה. לרשות הזו היו שתי מטרות: להדריך את כל העוסקים
בנושא זה וכן כאשר נדון בסעיף 26 של החוק בדבר מינוי ועדות, והכוונה היתה להקים
מחדש את הוועדות, הרי תפקידה של הרשות הוא יעוץ. הדבר קיים כך גם היום מבלי
שהחוק קבע זאת ובחוק מיצרכים ושירותים לא מדובר על כך. זהו הרקע לפסקה זו ואלה
הם המקורות.

י. יודין:

אני חושב שיש הגיון בסעיף זה ואני מציע בסעיף 12(ג) להרחיב את זכות הערעור ולכתוב ש"בעל

הרשיון שנשלל ממנו יכול לערער בפני השר, או בפני מי שהוסמך על-ידו, כי זה במילא אותה ועדה.

היו"ר - י. מודעי:

כאן מדברים על מתן סמכויות וגם שופטים לא יקבלו את כל הסמכויות. לכן, נראה לי שאי-אפשר

לאשר את הסעיף בצורתו הנוכחית, או לקבל את הצעתו של מר פלקסר ולמחוק את הסעיף.

י. יודין:

בדרך כלל החוקים משקפים את הצרכים הנובעים מאקלימה של התקופה ועה הדבר העיקרי הוא בכיוון

של שמירה על התייר מפני פגיעות וניצול לרעה - אני מצטער, אבל כזו היא המציאות. רק השבוע הגיע אירון ראשון לאילת וכבר הייתה שם הפקעת מתירים. לכן, לדעתי, יש צורך במתן סמכויות אופראטיביות בידי מי שהוטל עליו לשמור ולפקח על התיירים ולנקוט בכל האמצעים כדי להגן על החוק, בתנאי שיש זכות ערעור. אנחנו יכולים גם לקבוע פרוצדורה מסוימת בקשר לכך.

י. שערי:

אני חושב שיש מקום להגביל קצת את הסעיף הזה,

כי מסוכן לומר בחוק שמישהו יבוא ויאמר: אתה

לא מתנהג יפה, אני אשלול את הרשיון ממך, כשם שאני מתנגד לכך בקשר למי שממונה על הכשרות במשרד הדהות יכול לשלול מביה-מלון את הכשרות מנ"י שהוא מעשן בשבת. לדעתי, יש לומר ש"התנהגותו מובעת בהפקידו", כי מישהו ביגמיסט, או קלפן - זה לא ענייננו, לא אומר שקלפן הוא האדם המתאים ביותר להיות בעל בית מלון, או מדריך תיירים, אלא אם ניצל לרעה את רשיונו והדבר פגע בהפקידו.

היו"ר - י. מודעי:

אני עוד יותר קיצוני, ואינני מוכן להבטיח

דבר כזה לשום שר, ולשום משרד ולשום שופט בשום

מצב. אני קורא את סעיף 12(א) שממנו מתברר שאם בעל הרשיון לא עמד בהתחייבויותיו, ואחר-כך עבר עבירה שיש עמה קלון - כל זה אפשר לקבל. אבל יש לי רגישות כאשר נותנים סמכויות והקדישריונים הם התנהגות. יכולתי להבין לו היו כותבים:

התנהגות הקשורה בביצוע תפקידו. לכן, אינני רואה מה נותן לנו סעיף קטן (3)

ויש למחוק אותו ולהשתמש בסעיף (5) ולכתוב: "בעל הרשיון שניצל את מעמדו לרעה ולא עמד בהתחייבויותיו... פירוק או פשיטת רגל". כי בכל המקרים הללו אפשר ללכת לבית-דין. אבל אם אני דיברתי, למשל, לפקיד מסויים לא יפה 4 מה זה קשור לרשיון. משום כך אני מתנגד לסעיף קטן (3).

י. יודין:

אם אתה רוצה לתקן את הסעיף ישנן שתי אפשרויות:

או לשלול את הסעיף מעיקרו, כלומר, אתה אינך

מעלה על הדעת שיכולה להיות התנהגות שאינה מוגדרת שתביא לידי כך שהשר יפסול את הרשיון? או לשלול את הסעיף ולהתנוסות בתנאים, ואז, מאיזה אתה בוחר מ-1 עד 23

היו"ר - י. מודעי:

אני בוחר בשניה. אני מציע למחוק את (3)

ולשתמש במה שאתה הצעת.

י. יודין:

לדעתי, אין בשום תניה אופר לשלול את הסעיף

הזה, כי גם אם ישנן תלונות על מורי-דרך, למשל,

י. יודין:

או תלונות מסוג זה שאתה בשום פנים ואופן אינך יכול להגדיר בחוק, כלומר, התנהגותו פגעה באותן החובות הנובעות מהרשיון.

הי"ד - י. מודעי:

לכן, אני מציע להוסיף בסעיף (5) את המלים:
"ניצל את רשיונו לרעה" ואז אתה מוציא את

זה מהמסגרת הכללית של התנהגות.

י. יודין:

אין לנו בארץ בתי-מלון אכסכלוסיביים. אבל יכול בעל בית מלון כזה לפתח במלון אכסכלוסיבי פעילות ממוקפת, אשר במישרין היא בסדר גמור. אבל היא תפגע בתייר. לכן אני מציע לכתוב: "התנהגותו של בעל הרשיון שיש בה כדי לפגוע בתייר".

הי"ד - י. מודעי:

זה בעצם אותו דבר מה שאני מציע. אבל אינני רוצה להכניס את הביטוי "התנהגות" שהוא כל-כך

כולל.

ד. קולני:

אני רוצה למנוע שייווצר הרושם שאין בשום חוק ענין של התנהגות, הרי חוק הפיקוח על בתי-הספר אושר עפ"ן העסקת עובדי חינוך ושם נאמר "אלא אם הוכח שהתנהגותו יש בה השפעה מזיקה על התלמיד".

י. יודין - י. מודעי:

כאן כל התנהגותו של המורה היא חלק מהחינוך. אבל אם בעל משרד לחיור מדבר לא יפה בבית - אי-אפשר לשלול את רשיונו. מדוע אינך יכול לקבל את הצעתך?

אנחנו כבר קיבלנו סעיפים (1) ו-(2) בתיקון על משרד-הכנסת יודין ונתחיל את הישיבה הבאה בסעיף (3).

י. פלקסר:

בסעיף (4) כתוב: "בעל הרשיון עבר עבירה" וצריך לכתוב "הורשע".

ד. קולני:

מסכים.

י. שערי:

הכוונה בסעיפים (4) ו-(5) שאם למדריך נוסף על עבודתו כמדריך היה לו עסק פרטי והעסק ששם את הרגל - זה איננו נוגע לנושא שלנו, אלא רק אם העסק קשור עם הרשיון.

ד. קולני:

הכוונה כאן לגבי סוכני נסיעות שתייה רציפות בעבודתם ואחריות בענין.

הי"ד - י. מודעי:

אני קויתי שזה ילך יותר קל. אבל כפי שאני רואה כרגע את הדברים, סעיפים (1) ו-(2) כפי שהם מופיעים כאן, (4) - בתיקון ונשארו לנו 12 (א) (3) ו-(5).